

ikke givet, at den ikke er bleven retlig anvendt. Det er aabenbart, at alle de administrative Bestemmelser, som ere truffet i Henshold til Anordningen af 29de Juli 1846, maae dog antages at være truffet retligt i Henshold til denne Anordning, og man maa, hvor der er Spørgsmaal om deres Anvendelse i det Hele taget, om deres fremtidige Benyttelse, holde sig til den Vej, som Lovgivningen i det Hele hjemler. Men der er en Bestemmelse i denne § 2, som jeg synes i ethvert Tilfælde maatte sjerne den ærede Landsthingsmands Betænkelse, og det er den, at Overtagelsen i Almindelighed kun finder Sted paa den Betingelse, at der for de paagældende Bandlebs Jordbylse, Udvidelse eller forandrede Retning ydes et passende Tilskud eengang for alle af dem, der ønske disse Foranstaltninger, eller til hvis Nytte de væsentlig udføres. Det er aabenbart, at her gaaer Forslaget ind paa noget aldeles Nyt, og altsaa maa man — thi den ældre Lovgivnings Anvendelse i det Hele taget er en Skjønssag — ad denne Vej, ved Anvendelsen af den første Afdeling af § 2, kunne paa den Maade, man nu skjønner rigtig, i ethvert Tilfælde raade Bod paa, hvad man maatte finde ved de tidligere Bestemmelser at være skjønnet urigtigt. Det er indlysende, at hvorledes Forholdet end stiller sig med Hensyn til de tidligere Regulativer, maa ved Anvendelse af § 2, som den nu foreligger, det nuværende Skjøn kunne komme fuldkommen til sin Fyldestgjørelse fremfor det Skjøn, som tidligere maatte have fundet Sted.

Drejer: Maaſtee jeg turde udtale, at

jeg ikke troer, at det vilde have vaakt særdeles Betænkelse hos mig, hvis der om det aarlige Bidrag var brugt det samme Udtryk som om Tilskudet eengang for alle; men Hovedsagen for mig er, at den ærede Minister, saavidt jeg forstod ham, opfatter Forholdet saaledes, at ved Gjennemførelsen af Bestemmelsen af § 2 er Forholdet fremdeles frit, saa at Spørgsmaalet om den rette Forstaaelse af Fdg. 29de Juli 1846, 2den Afdeling, 1ste Afsnit, ikke paa nogen Maade kan ansees præjudiceret ved den Anvendelse, som et eller andet Amtsraad hidtil maatte have gjort af Anordningen. Hvis jeg i saa Henseende har forstaaet Ministeren rigtig, er en væsentlig Deel af mine Betænkelse ved Lovforslaget bortfalden.

Indenrigsministeren: Jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg før yttrede.

Ordføreren: Jeg skal ende med det, hvormed jeg begyndte, med at anbefale det foreliggende Lovforslag og med Erkendelsen, af den Lovgivnings Fortrinlighed, hvorpaa vi her bygge, Anordningen af 29de Juli 1846. Det er derfor, at der kun for Tiden kan være Tale om en Udvidelse af den Anordning, og ligesom der nu, et Decennium siden dens Emanation, er Tale om en udvidet Lovgivning, saaledes vil der vistnok efter en lignende Tids Forløb atter være Anledning for den daværende Regjering at tage denne Sag under ny Overveelse, og da maaſtee, ligesom det er skeet i andre Lande, yde Sagen om Bands Afbenyttelse og Afledning kraftig Understøttelse fra Statens Side.